

לע"נ ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ ז"ל

חג פורים הוא לא רק החג הכי שמח, הוא גם החג הכי מאחד. הכי של כולנו. בפורים אפשר באמת להרגיש שכולנו משפחה יהודית אחת גדולה: צעירים ומבוגרים, חילונים וחרדים, גברים ונשים, מכל העדות ומכל התפוצות. לכן נותנים משלוחי מנות! והסיפור המופלא של מגילת אסתר, שקוראים ביחד, מלמד אותנו לדאוג לכלל יהודי, בכל זמן ובכל מקום.

זה גם הערך שמלווה את כל הפעילות של ארגון רבני צהר, ממיזם הנישואין שחיתן עד היום עשרות אלפי חילונים, ועד לסיוע בבירור יהדות לעולי חבר העמים. אנחנו שמחים שבאתם לחגוג איתנו את חג הפורים, כהלכה ובאהבה, ומקווים שתהפכו להיות חלק ממשפחת צהר בכל השנה כולה!

פורים שמח
ארגון רבני

ברכות לפני מקרא המגילה

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
על מקרא מגלה.

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה.

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם שהחנינו וקימנו והגיענו
לזמן הזה

פרק א

א ויהי בימי אחשורוש: הוא אחשורוש, המלך מהדו ועד-
פוש--שבע ועשרים ומאה, מדינה. ב בימים, ההם--בשבת
המלך אחשורוש, על כסא מלכותו, אשר בשושן הבירה.
ג בשנת שלוש, למלכו, עשה משתה, לכל-שריו ועבדיו:
חיל פרס ומדי, הפרתמים ושרי המדינות--לפניו. ד בהראותו,
את-עשר כבוד מלכותו, ואת-יקה, תפארת גדולתו; ימים
רבים, שמונים ומאת יום. ה ובמלואת הימים האלה, עשה
המלך לכל-העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד-
קטן משתה--שבעת ימים: בחצר, גנת ביתן המלך. ו חור
פרס ותכלת, אחוז בחבלי-בויץ וארגמן, על-גלילי כסף,
ועמודי שש; משות זהב וכסף, על רצפת בהט-ושש--ורד
וסחרת. ז והשקות בכלי זהב, וכלים מפלים שונים; ויין
מלכות רב, כיד המלך. ח והשתיה כדת, אין אינס: כי-כן
יסד המלך, על כל-רב ביתו--לעשות, כרצון איש-ואיש. ט
גם ושתה המלכה, עשתה משתה נשים--בית, המלכות,
אשר למלך אחשורוש. י ביום, השביעי, כטוב לב-המלך,
ביין--אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא,
זתר וכרפס, שבעת הסריסים, המשרתים את-פני המלך
אחשורוש. יא להביא את-ושתה המלכה, לפני המלך--
בכתר מלכות: להראות העמים והשרים את-יפיה, כי-

נעים להכיר:
אחשוורוש

משתה מצומצם
הכניסה
למקומיים בלבד

גם לנשים מגיע
משתה

אחשוורוש דורש
מהמלכה ושתה
להגיע ולהראות
לכולם מי הכי
יפה בעיר.
ושתה מסרבת-
קץ השובינס

ברכת הרב דוד סתיו, יו"ר ארגון רבני צהר

לכל באי קריאת המגילה במרכזי צהר השלום והברכה.

פורים הוא חג מאד מיוחד בעליונותו וצבעוניותו. יש בו גם תופעה ייחודית נוספת. הוא נחוג בשני ימים שונים יד' ו-טו' אדר. אין לזה אח ורע בחגים אחרים. ודווקא בחג בו נאמר לך כנוס את כל היהודים. יתכן והמסר הוא שאחדות וכינוס לא אמורים לטשטש הבדלים ובלבד שהכול יודעים את חשיבות המחבר ואת מיקומו של השוני. דווקא בימים אלה של טרם בחירות חשוב לנו להכיר בשוני, לכבדו ומתוך כך לכנוס את כל היהודים שוב.

פורים שמח!

הרב דוד סתיו

לע"נ ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ ז"ל

ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ נולד ב-1917 בקלצק פולין ונפטר בשנת 1985 במונטריאול, קנדה.

בצעירותו התחנך בישיבה תורנית, ואח"כ סיים את לימודיו האקדמיים כדוקטור לחינוך יהודי. ד"ר קרוניץ הקדיש את חייו לעם היהודי ולמדינת ישראל כמחנך מוביל, כמנהיג ציוני וכפעיל בקהילה היהודית, וחיויו היו דוגמה לגישור בין כל חלקי העם. הוא היה פעיל במגוון רחב של ארגונים יהודיים וציוניים, מתוך אמונה שזהו אמצעי חיוני לאיחוד כל יהודי קנדה הציוניים, דתיים וחילוניים, ימין ושמאל כאחד.

הוא האמין בדבקות כי יותר מרכיבי זהות מחברים בינו כיהודים מאלו המפרידים בינו. ד"ר קרוניץ כיהן במספר תפקידי מפתח בקהילה היהודית, ביניהם בפדרציה הציונית של קנדה, בהסתדרות הציונית העולמית ובקונגרס היהודי העולמי. הוא היה אישיות מוערכת בקרב רבים ממנהיגי האומה, והללו נעזרו בו, בחוכמתו ובתבונתו, בעיקר בכל הנוגע לקשרים עם יהדות התפוצות.

בנוסף למחויבותו הגדולה לקהילה ולעם היהודי, ד"ר קרוניץ היה איש משפחה מסור, שהנאתו הגדולה ביותר הייתה לבלות בחיק הקרובים החשובים לו.

מגילת פורים יוצאת לאור לאור בשיתוף:

ייעוץ ועריכה: איתן דור-שב, עיצוב: respect

הידעת?

"משלוח מנות איש לרעהו"

במגילה מסופר שהיהודים בממלכת אחשורוש שלחו: משלוח מנות איש לרעהו" (ט, יט)

משלוח המנות מבטא אחדות ורכות ובעיקר נתינה.

בטבענו אנו אוהבים לקבל ולקבל וחושבים שכלל שנקבל יותר, נהיה מאושרים יותר, אולם כאשר חושבים מעט יותר לעומק, מגלים שיש שמחה בנתינה, המשתווה ואף עולה לעיתים על שמחת הקבלה. הנתינה מאפשרת לאדם להשתחרר מאנוכיותו, להפתח ולהתחבר לאחר.

מתנות לאביונים

בפורים נוהגים להעניק מתנות לאביונים, הדבר מרגיל אותנו לשלב בכל שמחה שאנו חוגגים גם את הזולת. שעת אושר מזמינה אותנו לזכור את מי שאין ביכולתו לחגוג, ולאפשר גם לו להיות שמח.

התיעצות מלכותית דחופה!
- מה עושים?!

גזר הדין על ושת: הדחה בגין פגיעה בכבוד המלך

טובת מראה היא. **יב** ותמאן המלכה ושתי, לבוא בדבר המלך, אשה ביד הסריסים; ויקצף המלך מאד, וחמתו בערה בו. **בז** ויאמר המלך, לחכמים ידעי העתים: **בי-בז**, דבר המלך, לפני כל-ידעי דת ודין. **יז** והקרוב אליו, כרשנא שתר אדמתא תרשיש, מרס מרסנא, ממוכן--שבעת שרי פרס ומדי, ראי פני המלך, הלשבים ראשנה, במלכות. **טו** כדת, מה-לעשות, במלכה, ושתי--על אשר לא-עשתה, את-מאמר המלך אחשורוש, ביד הסריסים. **כז** ויאמר ממוכן (ממוכן), לפני המלך והשרים, לא על-המלך לבדו, עושה ושתי המלכה: **כז** פי על-כל-השרים, ועל-כל-העמים, אשה בכל-מדינות המלך אחשורוש. **יח** כי-יצא דבר המלכה על-כל-הנשים, להבזות בעליהן בעיניהן: באמרם, המלך אחשורוש אמר להביא את-ושתי המלכה לפניו--ולא-באה. **יח** והיום הזה התאמרנה שרות פרס ומדי, אשר שמעו את-דבר המלכה, לכל שרי המלך; וכרי, בזיון וקצף. **יט** אם-על-המלך טוב, יצא דבר מלכות מלפניו, ויכתב בדת פרס ומדי, ולא יעבור: אשר לא-תבוא ושתי, לפני המלך אחשורוש, ומלכותה יתן המלך, לדעותה הטובה ממנה. **כ** ונשמע פתגם המלך אשר-עשה בכל-מלכותו, כי רבה היא; וכל-הנשים, יתנו יקר לבעליהן--למגדול, ועד קטן. **כא** וייטב, הדבר בעיני המלך, והשרים; ויעש המלך, בדבר ממוכן. **כב** וישלח ספרים, אל-כל-מדינות המלך--אל-מדינה ומדינה ככתבה, ואל-עם ועם כלשונה: להיות כל-איש שרר בביתו, ומדבר כלשון עמו. **כג**

אסתר נלקחת לתחרות ושומרת על זכות השתיקה בנוגע למצואה

פרק ב

א אחה הדברים האלה, כשך, חמת המלך אחשורוש--זכר את-ושתי ואת אשר-עשתה, ואת אשר-נגזר עליה. **ב** ויאמרו נערי המלך, משרתיו: יבקשו למלך נערוֹת בתולות, טובות מראה. **ג** ויפקד המלך פקידים, בכל-מדינות מלכותו, ויקבצו את-כל-נערה בתולה טובת מראה אל-שושן הבירה אל-בית הנשים, אל-יד הגאסרים המלך שמר הנשים; ונתון, תמרקהן. **ד** והנערה, אשר ויטב בעיני המלך--תמלך, תחת ושתי; וייטב הדבר בעיני המלך, ויעש כן. **ה** וישלח איש יהודי, היה בשושן הבירה; ושמו מרדכי, בן יאיר בן-שמעי בן-קיש--איש ימיני. **ו** אשר הגלה, מירושלים, עם-הגלה אשר הגלתה, עם יכניה מלך-יהודה--אשר הגלה, נבוכדנצר מלך בבל. **ז** והיה אמן את-הדסה, היא אסתר בת-דוד--כי אין לה, אב ואם; והנערה יפת-תא, **ח**

המלך מתחרט על סילוק ושתי ומכריז על תחרות מלכת היופי

נעים להכיר: מרדכי ואסתר

הפתעה! אסתר היא הזוכה בתחרות!

עוד משתה, והפעם - לכבוד המלכה החדשה

וטובת מראה, ובמות אביה ואמה, לקחה מרדכי לו לבת. **ח** והיה, בהשמע דבר המלך ודתו, ובהקבץ נערות רבות אל-שושן הבירה, אל-יד הגי, ותלקח אסתר אל-בית המלך, אל-יד הגי שמר הנשים. **ט** ותיטב הנערה בעיניו, ותשא חסד לפניו, ויבהל את-תמרקה ואת-מנותה לתת לה, ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך; וישנה ואת-נערותיה לטוב, בית הנשים. **י** לא-הגידה אסתר, את-עמה ואת-מולדתה: כי מרדכי צוה עליה, אשר לא-תגיד. **יא** ובכל-יום ויום--מרדכי מתהלך, לפני חצר בית-הנשים: לדעת את-שלוש אסתר ומה-יעשה בה. **יב** ובהגיע תד נערה ונערה לבוא אל-המלך אחשורוש, מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש--כי כן ימלאו, ימי מרוקיהן: ששה חדשים, בשמן המור, וששה חדשים בבשמים, ובתמרקה הנשים. **יג** ובה, הנערה באה אל-המלך--את כל-אשר תאמר ינתן לה, לבוא עמה, מבית הנשים, עד-בית המלך. **יד** בערב היא באה, ובבקר היא שבה אל-בית הנשים שני, אל-יד שעשגו סרים המלך, שמר הפילגשים: לא-תבוא עוד אל-המלך, כי אם-חפץ בה המלך ונקראה בשם. **טו** ובהגיע תד-אסתר בת-אביחיל דד מרדכי אשר לקח-לו לבת לבוא אל-המלך, לא בקשה דבר--כי אם את-אשר יאמר הגי סרים-המלך, שמר הנשים; ותהי אסתר נשאת חן, בעיני כל-ראיה. **טז** ותלקח אסתר אל-המלך אחשורוש, אל-בית מלכותו, בחדש העשירי, הוא-חדש טבת--בשנת-שבע, למלכותו. **יז** ויאהב המלך את-אסתר מכל-הנשים, ותשא חן וחסד לפניו מכל-הבתולות; וישם פת-מלכות בראשה, ומליכה תחת ושתי.

יח ויעש המלך משה גדול, לכל שריו ועבדיו-- את, משה אסתר; והנחה למדינות עשה, ויתן משאת כיד המלך. יט ובהקבץ בתולות, שנית; ומרדכי, ישב בשער-המלך. כ אין אסתר, מגדת מולדתה ואת-עמה, כאשר צוה עליה, מרדכי; ואת-מאמר מרדכי אסתר עשה, כאשר היתה באמנה אתו. (ס) כא בימים ההם, ומרדכי יושב בשער-המלך; קצף בגתן ותרש שני-סריסי המלך, משמרי הסף, ויבקשו לשלח יד במלך אחשוורוש. כב ויודע הדבר למרדכי, ויגד לאסתר המלכה; ותאמר אסתר למלך, בשם מרדכי. כג ויבקש הדבר וימצא, ויתלו שניהם על-עץ; ויכתב, בספר דברי הימים--לפני המלך. (ס)

נסיון התנקשות במלך - מרדכי מציל את המצב

פרק ג

א אחר הדברים האלה, גדל המלך אחשוורוש את-המן בן-המדתא האגגי--וינשאהו; וישם את-כסאו, מעל, כל-השרים אשר אתו. ב וכל-עבדי המלך אשר-בשער המלך, בדרעים ומשתתחים להמן--כי-כן, צוה-לו המלך; ומרדכי--לא יכרע, ולא ישתחוה. ג ויאמרו עבדי המלך, אשר-בשער המלך--למרדכי: מדוע אתה עוברה את מצות המלך. ד והי, באמרם (כאמרם) אליו יום ויום, ולא שמע, אליהם; ויגידו להמן, לראות היעמדו דברי מרדכי--כי-הגיד להם, אשר-הוא יהודי. ה וידא המן--כי-אין מרדכי, כדע ומשתחוה לו; וימלא המן, חמה. ו ויבז בעיניו, לשלח יד במרדכי לבדו--כי-הגידו לו, את-עם מרדכי; ויבקש המן, להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אחשוורוש--עם מרדכי. ז בחדש הראשון, הוא-חדש ניסן, בשנת שטים עשרה, למלך אחשוורוש: הפיל פור הוא הגורל לפני המן, מיום ליום ומחדש לחדש שנים-עשר--הוא-חדש אדר. (ס) ח ויאמר המן, למלך אחשוורוש--ישנו עם-אחד מפזר ומפזר בין העמים, בכל מדינות מלכותך; ודתיים שנות מכל-עם, ואת-דתי המלך אינם עשים, ולמלך אין-שזה, להניחם. ט אם-על המלך טוב, וכתב לאבדם; ועשרת אלפים כפר-כסף, אשקול-על ידי-עשי המלאכה, להביא, אל-גנוי המלך. י ויסר המלך את-טבעתו, מעל ידו; ויתנה, להמן בן-המדתא האגגי--צוה היהודים. יא ויאמר המלך להמן, הכסף נתון לך; והעם, לעשות בו כטוב בעיניך. יב ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון, בשלושה עשר יום בו, ויכתב בכל-אשר-צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל-הפחות אשר-על מדינה ומדינה ואל-שרים ועם, מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשוננו: בשם

לא נעים להכיר המן

הרייטינג של המן עולה בגיבויו המלך מרדכי מסרב להשתחוות להמן!

תירוצ נוח להפעלת תכנית חיסול על היהודים

לא קשה לשכנע את המלך באימוץ הפיתרון הסופי

המלך אחשוורוש נכתב, ונחתם בטבעת המלך. יג וישלוח ספרים ביד הרצים, אל-כל-מדינות המלך--להשמיד להרג ולאבד את-כל-היהודים מנער ועד-זקן טף ונשים ביום אחד, בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר; ושללם, לבז. יד פתשגן הכתב, להנתן דת בכל-מדינה ומדינה, גלוי, לכל-העמים--להיות עתדים, ליום הזה. טו הרצים יצאו ורחופים, בדבר המלך, והדת נתנה, בשושן הבירה; והמלך והמן ישבו לשתות, והעיר שושן נבוכה. (ס)

פרק ד

א ומרדכי, ידע את-כל-אשר נעשה, ויקרע מרדכי את-בגדיו, וילבש שק ואפר; ויצא בתוך העיר, ויזעק ויעקה גדולה ומרה. ב ויבוא, עד לפני שער-המלך; כי אין לבוא אל-שער המלך, בלבוש שק. ג ובכל-מדינה ומדינה, מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע--אבל גדול ליהודים, וצום ובכי ומספד; שק ואפר, יצע לרבים. ד ותבואינה (ותבואנה) נערות אסתר וסריסה, ויגידו לה, ותתחלחל המלכה, מאד; ותשלח בגדים להלביש את-מרדכי, ולהסיר שקו מעליו--ולא קבל. ה ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך, אשר העמיד לפניה, ותצוהו, על-מרדכי--לדעת מה-זה, ועל-מה-זה. ו ויצא התך, אל-מרדכי--אל-רחוב העיר, אשר לפני שער-המלך. ז ויגד-לו מרדכי, את כל-אשר קרהו; ואת פרשת הכסף, אשר אמר המן לשקול-על-גנוי המלך ביהודים (ביהודים)--לאבדם. ח ואת-פתשגן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמידם, נתן לו--להראות את-אסתר, ולהגיד לה; ולצוות עליה, לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש מלפניו--על-עמה. ט ויבוא, התך; ויגד לאסתר את דברי מרדכי, ותאמר אסתר להתך, ותצוהו אל-מרדכי. יא כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך ידעים, אשר כל-איש ואשה אשר יבוא-אל-המלך אל-החצר הפנימית אשר-לא-יקרא אחת דתו להמית, לבד מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזהב, וחי; ואני, לא נקראתי לבוא אל-המלך--זה, שלוש יום. יב ויגידו למרדכי, את דברי אסתר. יג ויאמר מרדכי, להשיב אל-אסתר: אל-תדמי בנפשך, להמלט בית-המלך מכל-היהודים. יד כי אם-החרש תחרישי, בעת הזאת--רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחד, ואת ואת-בית-אביך תאבדו; ומי יודע--אם-לעת כזאת, הגעת למלכות. טו ותאמר אסתר להשיב אל-מרדכי. טז לך כנוס את-כל-היהודים הנמצאים בשושן, וצומו עלי ואל-תאכלו

הבשורה המרה עושה לה כנפיים - הלם בקרב יהודי הממלכה!

אסתר מתעכנת במצב - מרדכי דורש מאסתר להפעיל קשרים!

תגובת אסתר: הדבר כרוך בסכנת חיים!

תגובת מרדכי: עכשו או לעולם לא!

אסתר מתגייסת - כולם צמים ומתפללים להצלחתה במשימה

אסתר ניצבת מול המלך - התמצא חן בעיניו?

אחשוורוש שוב נשבה בקסמה - "עד חצי המלכות" אסתר מזמינה את המלך והמן למשתה

משאלתה של אסתר במשתה: תבואו גם מחר...

המן זועם על מרדכי ומזמין עמוד תליה גבוה

ואל-תשנו שלֹשֶׁת ימים לילה ויום--גם-אני ונעדרתי, אציוס כן; ובכן אבוא אל-המלך, אשר לא-כדת, וכאשר אבדתי, אבדתי. ויַעֲבֹה מַרְדֵּכִי; וַיַּעַשׂ, כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר.

פרק ה

א ויהי ביום השלישי, ותלבש אסתר מלכות, ותעמוד בחצר בית-המלך הפנימית, נכח בית המלך; והמלך יושב על-פסא מלכותו, בבית המלכות, נכח, פתח הבית. ב ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה, עמדת בחצר--נשאה חן, בעיניו; ויִשָּׁט המלך לאסתר, את-שרביט הזהב אשר בידו, ותקרב אסתר, ותגע בראש השרביט. ג ויאמר לה המלך, מה-לך אסתר המלכה; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, ונתן לך. ד ותאמר אסתר, אם-על-המלך טוב-יבוא המלך והמן היום, אל-המשתה אשר-עשיתי לו. ה ויאמר המלך--מהרו את-המן, לעשות את-דבר אסתר; ויבא המלך והמן אל-המשתה אשר-עשתה אסתר. ו ויאמר המלך לאסתר במשתה היין, מה-שאלתך ונתן לך; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, ותעש. ז ותען אסתר, ותאמר: שאלתי, ובקשתי. ח אם-מצאתי חן בעיני המלך, ואם-על-המלך טוב, לתת את-שאלתי, ולעשות את-בקשתי--יבוא המלך והמן, אל-המשתה אשר אעשה להם, ומחר אעשה, כדבר המלך. ט ויצא המן ביום ההוא, שמח וטוב לב; וכראות המן את-מרדכי בשער המלך, ולא-קם ולא-זע מפניו--וימלא המן על-מרדכי, חמה. י ויתאפק המן, ויבוא אל-ביתו; וישלח ויבא את-אהביו, ואת-זרש אשתו. יא ויספר להם המן את-כבוד עשרו, ורב בניו; ואת כל-אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו, על-השרים ועבדי המלך. יב ויאמר, המן-

אף לא-הביאה אסתר המלכה עם-המלך אל-המשתה אשר-עשתה, כי אם-אותי; וגם-למחר אני קרוא-לה, עם-המלך. יג וכל-זה, איננו שוה לי: בכל-עת, אשר אני ראה את-מרדכי היהודי--יושב, בשער המלך. יד ותאמר לו זרש אשתו וכל-אהביו, יעשו-עץ גבה חמשים אמה, ובבקר אמד למלך ויתלו את-מרדכי עליו, ובא-עם-המלך אל-המשתה שמח; ויטב הדבר לפני המן, ויעש העץ. (ס)

פרק ו

א בלילה ההוא, נדדה שנת המלך; ויאמר, להביא את-ספר הזכרונות דברי הימים, ויהיו נקראים, לפני המלך. ב וימצא כתוב, אשר הגיד מרדכי על-בגתנא ותרש שני סריסי המלך--משמרי, הסף: אשר בקשו לשלח יד, במלך אחשוורוש. ג ויאמר המלך--מה-נעשה יקר וגדולה למרדכי, על-זה; ויאמרו נערי המלך, משרתיו, לא-נעשה עמו, דבר. ד ויאמר המלך, מי בחצר; והמן בא, לחצר בית-המלך החיצונה, לאמור למלך, לתלות את-מרדכי על-העץ אשר-הכין לו. ה ויאמרו נערי המלך, אליו--הנה המן, עמד בחצר; ויאמר המלך, יבוא. ו ויבוא, המן, ויאמר לו המלך, מה-לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו; ויאמר המן, בלבו, למי יחפץ המלך לעשות יקר, יותר ממני. ז ויאמר המן, אל-המלך: איש, אשר המלך חפץ ביקרו. ח יביאו לבוש מלכות, אשר לבש-בו המלך; וסוס, אשר רכב עליו המלך, ואשר נתן כתר מלכות, בראשו. ט ונתון הלבוש והסוס, על-יד-איש משרי המלך הפרתמים, והלבישו את-האיש, אשר המלך חפץ ביקרו; והרביהו על-הסוס, ברחוב העיר וקראו לפניו, ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. י ויאמר המלך להמן, מה-רץ את-הלבוש ואת-הסוס באשר דברת, ועשה-כן למרדכי היהודי, היושב בשער המלך: אל-תפל דבר, מפל אשר דברת. יא ויקח המן את-הלבוש ואת-הסוס, וילבש את-מרדכי; וידכיהו, ברחוב העיר, ויקרא לפניו, ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. יב וישב מרדכי, אל-שער המלך; והמן נדחף אל-ביתו, אבל ופניו ראש. יג ויספר המן לזרש אשתו, ולכל-אהביו, את כל-אשר קרהו; ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו, אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלית לנפל לפניו לא-תוכל לו--כי-נפול תפול, לפניו. יד עודם מדברים עמו, וסריסי המלך הגיעו; ויבהלו להביא את-המן, אל-המשתה אשר-עשתה אסתר.

המלך לא מצליח להרדם - סיפור לפני השנה... האם לא צ'פרתי את מרדכי על שהציל אותי?

המלך: "מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו?" המן משוכנע שמדובר בו ומפריז בגיוניו כבוד

פקודת המלך: עשה כל זאת למרדכי היהודי!

המן מגיע לביתו מבויש ומיד נקרא למשתה

הידעת?

למה מתחפשים בפורים?

יש המסבירים שמקור המנהג להתחפש בפורים מבוסס על המסופר במגילה שרבים מהצורים התחפשו ליהודים כדי להנצל מעונש. בפורים אנו עוטים על פנים מסיכות שלכאורה מסתירות את פנינו, אולם במובן מסיים, כיון שהאדם רגיל להקיף עצמו בהגנות, בהרגלים וב"פוזות" מסיימת, לכן דוקא מסכות הפורים מאפשרות לנו להשיל מעט את המסיכה הנסוכה על פנינו להיות רגוע - אנו עצמינו, ללא חשש מתגובת הסובבים וללא חשש מתיוג ומשיוך הנובע ממבט חיצוני.

פרק ז

אסתר חושפת
בפני המלך את
תכניות המן

א ויבא המלך והמן לשמות עם-אסתר המלכה. ב ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין-מה-שאלתך אסתר המלכה, ותנתן לך; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, ותעש. ג ותען אסתר המלכה, ותאמר--אם-מצאתי חן בעיניך המלך, ואם-על-המלך טוב: תנתן-לי נפשי בשאלתי, ועמי בבקשתי. ד כי נמכרנו אני ועמי, להשמיד להרוג ולאבד; ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו, החרשתי--כיאין הצר שוה, בנוק המלך. (ס) ויאמר המלך אחשוורוש, ויאמר לאסתר המלכה: מי הוא זה ואי-זה הוא, אשר-מלאו לבו לעשות כן. ו ותאמר אסתר--איש צר ואויב, המן הרע הזה; והמן נבעת, מלפני המלך והמלכה. ז והמלך קם בחמתו, ממשתה היין, אל-גנת, הביתן; והמן עמד לבקש-על-נפשו מאסתר המלכה--כיראה, כי-כלתה אליו הרעה מאת המלך. ח והמלך שב מגנת הביתן אל-בית משתה היין, והמן נפל על-המטה אשר אסתר עליה, ויאמר המלך, הגם לכבוש את-המלכה עמי בבית; הדבר, יצא מפי המלך, ופני המן, חפו. ט ויאמר חרבונו אחד מן-הסרסים לפני המלך, גם הנה-העץ אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב על-המלך עמד בבית המן--גבה, חמשים אמה; ויאמר המלך, תלהו עליו. י ותלו, את-המן, על-העץ, אשר-הכין למרדכי; וחמת המלך, שככה. (ס)

פרק ח

א ביום ההוא, נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה, את-בית המן, צרר היהודים (היהודים); ומרדכי, בא לפני המלך--כי-הגידה אסתר, מה הוא-לה. ב ויסר המלך את-טבעתו, אשר העביר מהמן, ויתנה, למרדכי; ותשם אסתר את-מרדכי, על-בית המן. (ס) ג ותוסף אסתר, ותדבר לפני המלך, ותפל, לפני רגליו; ותבקד ותתחנן-לו, להעביר את-רעת המן האגגי, ואת מחשבתו, אשר חשב על-היהודים. ד ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב; ותקם אסתר, ותעמד לפני המלך. ה ותאמר אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי חן לפניו, וכשר הדבר לפני המלך, וטובה אני, בעיניו--יכתב להשיב את-הספרים, מחשבת המן בן-המדתא האגגי, אשר כתב לאבד את-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך. ופי איככה אוכל, וראיתי, ברעה, אשר-ימצא את-עמי; ואיככה אוכל וראיתי,

המלך לא
מצליח להרגע
ופוקד לתלות
את המן

סקופ:
מרדכי היהודי
הוא הדוד של
המלכה

אסתר מתחננת
למלך שיבטל
את הגזירה

המלך מאפשר
למרדכי ואסתר
להוציא פקודות
חדשות

"ליהודים היתה
אורה ושמחה..."

"ונהפוך הוא"
במקום השמדת
היהודים...
מלחמת נצחון
ליהודים!

באברן מולדתי. (ס) ז ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה, ולמרדכי היהודי: הנה בית-המן נתתי לאסתה, ואתו תלוי על-העץ--על-אשר-שלח ידו, ביהודיים (ביהודים). ח ואתם כתבו על-היהודים כטוב בעיניכם, בשם המלך, וחתמו, בטבעת המלך; כי-כתב אשר-נכתב בשם-המלך, ונחתום בטבעת המלך--אין להשיב. ט ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בחדש השלישי הוא-חדש סיון, בשלושה ועשרים בו, ויכתב בכל-אשר-צוה מרדכי אל-היהודים ואל-האחשדרפנים-והפחות ושרי המדינות אשר מהדיו ועד-בוש שבע ועשרים ומאה מדינה, מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונן; ואל-היהודים--ככתבם, וכלשונם. י ויכתב, בשם המלך אחשוורוש, ויחתם, בטבעת המלך; וישלח ספרים ביד הרצים בפסוסים רכבי הרקש, האחשדרפנים--בני הרמכים. יא אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל-עיר ועיר, להקהל ולעמד על-נפשם--להשמיד ולהרג ולאבד את-כל-חיל עם ומדינה הצרים אתם, טף ונשים, ושללם, לבז. יב ביום אחר, בכל-מדינות המלך אחשוורוש--בשלושה עשר לחדש שנים-עשר, הוא-חדש אדר, יפתשן הכתב, להנתן דת בכל-מדינה ומדינה, גלוי, לכל-העמים; ולהיות היהודים (היהודים) עתודים (עתידים) ליום הזה, להנקם מאיביהם. יד הרצים רכבי הרקש, האחשדרפנים, יצאו מבבל ורחופים, בדבר המלך; והדת נתנה, בשושן הבירה. (ס) טו ומרדכי יצא מלפני המלך, בלבוש מלכות תכלת וחור, ועטרת זהב גדולה, ותכריך בויץ וארגמן; והעיר שושן, צהלה ושמחה. טז ליהודים, היתה אורה ושמחה, וששן, ויקר. יז ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר, מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע, שמחה וששון ליהודים, משתה ויום טוב; ורבים מעמי הארץ, מתיהדים--כי-נפל פחד-היהודים, עליהם.

פרק ט

א ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר, בשלושה עשר יום בו, אשר הגיע דבר-המלך ודתו, להעשות: ביום, אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם, ונהפוך הוא, אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם. ב נקהלו היהודים בעריהם, בכל-מדינות המלך אחשוורוש, לשלח יד, במבקשי רעתם; ואיש לא-עמד לפניהם, כי-נפל פחדם על-כל-העמים. ג וכל-שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות, ועשי המלאכה אשר למלך--מנשאים, את-היהודים: כי-נפל פחד-מרדכי, עליהם. ד כי-

גדול מִרְדְּכִי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ, וְשָׁמְעוּ הוֹלֵךְ בְּכָל-
הַמְּדִינֹת: כִּי-הָאִישׁ מִרְדְּכִי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל. **ה**
וַיָּבֹאוּ הַיְּהוּדִים בְּכָל-אַיְבֵיהֶם, מִכַּת-חֶרֶב וְהָרָג
וְאִבְדָּן; וַיַּעֲשׂוּ בְּשִׁנְאֵיהֶם, פְּרֻצֹנִים. **ו** וּבְשׁוֹשֹׁן
הַבִּירָה, הָרְגוּ הַיְּהוּדִים וְאַבְר--חֲמֵשׁ מֵאוֹת, **ז**
אִישׁ. **ח** וְאֵת **ט**
פֶּרֶשְׁנֵדָתָא **י**
דְּלָפֹן, **יא**
אֶסְפָּתָא. **יב**
פֹּרְתָא. **יג**
אֲדִלְיָא, **יד**
אֲרִידָתָא. **טו**
פֶּרֶמְשָׁתָא **טז**
אֲדִיסִי, **יז**
אֲרִירִי **יח**
וְזִיתָא. **יט**
בְּנֵי-הַמֶּן-בֶּן-הַמְּדִנָּה, עֶזְרָה הַיְּהוּדִים--הָרְגוּ; וּבִבְזָה-
לֹא שָׁלְחוּ, אֶת-יָדָם. **כ** בַּיּוֹם הַהוּא, בָּא מִסְפֵּר
הַהֲרֹגִים בְּשׁוֹשֹׁן הַבִּירָה--לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. **כא** וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה, בְּשׁוֹשֹׁן הַבִּירָה הָרְגוּ
הַיְּהוּדִים וְאַבְר חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֶשְׂרֵת
בְּנֵי-הַמֶּן--בְּשֹׂאֵר מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ, מֶה עָשִׂי; וּמֶה-
שָׂאֲלָתָךְ וַיַּתֵּן לָךְ, וּמֶה-בְּקִשְׁתָּךְ עוֹד וַתַּעֲשׂ.
כב וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב--וַיַּתֵּן
גַּם-מִחוּר לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשֹׁן, לַעֲשׂוֹת כְּדַת
הַיּוֹם; וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי-הַמֶּן, יִתְּלוּ עַל-הָעֵץ. **כג**
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַהֲעֲשׂוֹת כֹּן, וַתֵּתֵן דָּת בְּשׁוֹשֹׁן;
וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי-הַמֶּן, תֵּלֹךְ. **כד** וַיִּקְהֲלוּ הַיְּהוּדִים
(הַיְּהוּדִים) אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשֹׁן, גַּם בַּיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ אֲדָר, וַיַּהֲרֹגוּ בְּשׁוֹשֹׁן, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ;
וּבִבְזָה--לֹא שָׁלְחוּ, אֶת-יָדָם. **כה** וּשְׂאֵר הַיְּהוּדִים
אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהְלוּ וַעֲמַד עַל-נַפְשָׁם,
וְנוֹחַ מֵאַיְבֵיהֶם, וְהָרֹג בְּשִׁנְאֵיהֶם, חֲמִשָּׁה
וּשְׁבָעִים אָלֶף; וּבִבְזָה--לֹא שָׁלְחוּ, אֶת-יָדָם. **כו**
בַּיּוֹם-שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר, לְחֹדֶשׁ אֲדָר, וְנוֹחַ, בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר בּוֹ, וַעֲשֵׂה אֹתוֹ, יוֹם מְשֻׁתָּה וּשְׂמִיחָה. **כז**
וְהַיְּהוּדִים (וְהַיְּהוּדִים) אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשֹׁן, נִקְהְלוּ
בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ, וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ; וְנוֹחַ,
בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ, וַעֲשֵׂה אֹתוֹ, יוֹם מְשֻׁתָּה
וּשְׂמִיחָה. **כח** עַל-כֵּן הַיְּהוּדִים הַפְּרוּשִׁים (הַפְּרוּשִׁים),
הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרוּזֹת--עָשִׂים אֵת יוֹם אַרְבָּעָה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר, שְׂמִיחָה וּמְשֻׁתָּה וְיוֹם טוֹב;
וּמְשַׁלַּח מְנוֹת, אִישׁ לְרֵעֵהוּ. **כט** וַיִּכְתֹּב מִרְדְּכִי, אֶת-
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה; וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְּהוּדִים,
אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרֹשׁ--הַקְּרוּבִים,
וְהַרְחוּקִים. **ל** לְקִים, עֲלֵיהֶם--לְהִיטֹעַ עֲשִׂים אֵת
יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר, וְאֵת יוֹם-חֲמִשָּׁה
עָשָׂר בּוֹ: בְּכָל-שָׁנָה, וּשְׁנָה. **לא** כִּימִים, אֲשֶׁר-
נִחְבְּקָם הַיְּהוּדִים מֵאַיְבֵיהֶם, וְהַחֲדָשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ

עשרת בני המן
הולכים בדרכי
אביהם...
לתליה

אסתר מבקשת
יום הארכה
למלחמה

קביעת חג,
משתה ושמחה
לדורות

לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה, וּמֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב; לַעֲשׂוֹת
אוֹתָם, יְמֵי מְשֻׁתָּה וּשְׂמִיחָה, וּמְשַׁלַּח מְנוֹת אִישׁ
לְרֵעֵהוּ, וּמִתְנֹת לְאֲבִינָם. **לב** וַיִּקְבֹּל הַיְּהוּדִים, אֶת
אֲשֶׁר-הִחֲלוּ, לַעֲשׂוֹת; וְאֵת אֲשֶׁר-כָּתַב מִרְדְּכִי,
אֲלֵיהֶם. **לד** כִּי הָמֵן בֶּן-הַמְּדִנָּה הָאֲגָגִי, עֶזְרָה-
הַיְּהוּדִים--חָשַׁב עַל-הַיְּהוּדִים, לְאַבְדָּם; וְהַפִּל פּוֹר
הוּא הַגּוֹדֵל, לְהַמָּס וּלְאַבְדָּם. **לה** וּבִבְזָה, לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ, אָמַר עִם-הַסֵּפֶר, יָשׁוּב מִחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה
אֲשֶׁר-חָשַׁב עַל-הַיְּהוּדִים עַל-רֹאשׁוֹ; וַתֵּלֶךְ אֹתוֹ
וְאֵת-בְּנָיו, עַל-הָעֵץ. **לו** עַל-כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה
פּוּרִים, עַל-שֵׁם הַפּוּר--עַל-כֵּן, עַל-כֵּל דְּבַרֵּי הָאֲגָרָת
הַזֹּאת; וּמֶה-רָאוּ עַל-כִּכָּה, וּמֶה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם. **לז**
קִימוּ וַיִּקְבֹּל (וַיִּקְבֹּלוּ) הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל-זֵרְעָם וְעַל
כָּל-הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם, וְלֹא יַעֲבֹר--לְהִיטֹעַ עֲשִׂים
אֵת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה, כְּכַתְּבָם וְכִזְמָנָם: בְּכָל-
שָׁנָה, וּשְׁנָה. **לח** וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים
בְּכָל-דּוֹר וָדוֹר, מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה, מְדִינָה וּמְדִינָה,
וְעִיר וְעִיר; וְיְמֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה, לֹא יַעֲבֹרוּ
מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים, וְזָכָרָם, לֹא-יִסּוּף מִזֵּרְעָם. **לט**
מ וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַּת-אֲבִיחַיִל, וּמִרְדְּכִי
הַיְּהוּדִי--אֶת-כָּל-תַּקְוָּה: לְקִים, אֶת-אֲגָרַת הַפָּרִים
הַזֹּאת--הַשְּׁנִית. **נ** וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-
הַיְּהוּדִים, אֶל-שְׁבָעֹת עָשָׂר וּמֵאוֹת מְדִינָה--מִלְּכוֹת,
אֲחֲשֹׁרֹשׁ: דְּבַר יְשׁוּלֹם, וְאַמֶּת. **נא** לְקִים אֶת-יְמֵי
הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם, כְּאֲשֶׁר קִים עֲלֵיהֶם מִרְדְּכִי
הַיְּהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וְכֵאֲשֶׁר קִימוּ עַל-נַפְשָׁם,
וְעַל-זֵרְעָם: דְּבַרֵּי הַצּוּמוֹת, וְעַקְתָּם. **נב** וּמֵאֲמַר
אֶסְתֵּר--קִים, דְּבַרֵּי הַפָּרִים הָאֵלֶּה; וְנִכְתָּב, בְּסִפְרָה. **נג**

פרסום הנס
בתפוצה רחבה

סוף טוב
הכל טוב...

פרק י

א וַיֵּשֶׁם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרֶשׁ (אַחֲשֹׁרֶשׁ) מִסַּע-
הָאֲרָץ, וְאֵי הַיָּם. **ב** וְכָל-מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ, וּגְבוּרָתוֹ,
וּפְדֻשְׁתִּי גְדֻלַּת מִרְדְּכִי, אֲשֶׁר גָּדֹל הַמֶּלֶךְ--הָלֹא-
הֵם כְּתוּבִים, עַל-סֵפֶר דְּבַרֵּי הַיָּמִים, לְמַלְכִי,
מִדִּי וּפְדָם. **ג** כִּי מִרְדְּכִי הַיְּהוּדִי, מְשֻׁתָּה לְמֶלֶךְ
אַחֲשֹׁרֶשׁ, וְגָדוֹל לַיְּהוּדִים, וְרָצוּ לְרֹב אֲחִיו-
דָּדָשׁ טוֹב לְעַמּוֹ, וְדָבָר שְׁלוֹם לְכָל-זֵרְעוֹ. **ד**

ברכות שלאחר המגילה

ברוך אתה יי-א-להינו מלך העולם הרב את ריבנו,
והדן את דיננו והנוקם את נקמתנו, והמשלם גמול
לכל אויבי נפשנו, והנפרע לנו מצרינו, ברוך אתה
יי, הנפרע לעמו ישראל מכל צריהם, הא-ל המושיע.

ההצלחה של צהר במספרים

39,725 עולים הוכיחו יהדות

עד היום מרכז שורשים של צהר סייע ליותר מ-39,725 עולים מברית המועצות ומדרום וצפון אמריקה להוכיח את שורשיהם היהודיים בבתי הדין של הרבנות הראשית לישראל

93,950 כלות וחתנים של צהר

עד היום זכינו ללוות יותר מ-93,950 כלות וחתנים חילוניים בדרך לחתונה יהודית על פי ההלכה כדת משה וישראל

"שימח את התאריך"
מוצאי שבת ה'סיון 23.05.15
תיקון ליל שבועות
לכולם

239 פעילויות בכנסת

נציגי "צהר לחקיקה" היו שותפים פעילים ב-239 חקיקות, ועדות הכנסת והליכים פרלמנטרים, כדי לקדם חקיקה חברתית ברוח היהדות

100,000 אורחים בחגי ישראל

מידי שנה, פעילי צהר מארחים יותר מ-100,000 משתתפים בפעילויות ביום כיפור, פורים ושבועות, עבור משפחות דתיות וחילוניות ברחבי מדינת ישראל

1,000 מתנדבים ומתנדבות

יותר מ-1,000 מתנדבים ומתנדבות שהם הלב הפועם של פעילות ארגון צהר המקדישים ימים כלילות כדי למנוע התבוללות ושימור זהותה היהודית של מדינת ישראל

241 רבני קהילות

עד היום, ארגון צהר העניק הכשרות מקצועיות מגוונות ליותר מ-241 רבנים ברחבי הארץ, בהם בוגרי רבנות, רבני קהילות וראשי ישיבות ותיקים.

KUDU

היו שותפים במניעת התבוללות, אחדות החברה ושמירת זהותה היהודית של מדינת ישראל

השקעה חכמה לסוף שנת המס

הפקדה ישירה באמצעות חשבון
בנק לאומי סניף 624 עמק הברכה
מס' חשבון 014266/96

בהמחאה באמצעות הדואר לכתובת:
"צהר"
רח' המלאכה 1, א.ת. צפוני לוד 71520

באשראי באמצעות הטלפון
1800-07-14-14

באשראי באמצעות אתר האינטרנט:
www.tzohar.org.il

התרומות מוכרות למס ע"פ סעיף 46